

febe, en betydelig Nedgang for Finansministeriets Vedkommende derved, at Udgifterne til Frilagerbygningen ere flettede. Det er en Selvfølge, at de samme Grunde, som have bewirkt denne Nedsættelse, ogsaa have bewirkt, at der har fundet betydelige Nedsættelser Sted i de foreslaaede Summer ogsaa paa andre Ministres Dele af Finanslovsforlaget.

Marineministeren (M. Ravn): Med Hensyn til den Del af Finanslovsforlaget, som angaar Marineministeriet, skal jeg tillade mig straks at gøre opmærksom paa, at jeg vil se mig nødsaget til at stille adskillige Ændringsforslag. Det er Ændringsforslag, som i det hele taget er af den samme Beskaffenhed, som de have været de nærmest foregaaende Aar. Der er saaledes paa § 23 de Poster, som angaa Vedligeholdelsen af Flaaden og Orlogsværket. De ere jo af Folketinget i en Række af Aar blevne fatte betydelig under, hvad der er absolut nødvendigt, for at denne Vedligeholdelse kan finde Sted paa betryggende Maade. Hvad der derfor er nødvendigt, for at dette kan ske, vil jeg optage paa Ændringsforslag her til 2den Behandling. Der er endvidere et Ændringsforslag, som jeg maaste vil optage, det angaar et Tillæg til Kommandanten i Nyboder og er bekendt ogsaa fra tidligere Aar. Til § 26 maa jeg ogsaa stille nogle Ændringsforslag, og de Forslag ville for en stor Del angaa Fortsættelsen af allerede i Arbejde tagne Skibe og Bygninger. Til disse Bemærkninger kan jeg indskrænke mig.

Krigsministeren (Barnson): Ogsaa jeg er ligesom min højtærede Kollega, der nys talte, i det Tilfælde, at jeg ikke kan finde mig tilfredsstillet ved den Form, i hvilken Finansloven for mit Budgets Vedkommende er kommen herop til dette høje Ting. Paa § 22, det saakaldte ordinære Budget, har man strøget, foruden nogle Smaabevillinger, som jeg ikke skal komme ind paa, ret betydelige Bevillinger, som tilfugte at vedligeholde det Materiel og de Befæstningsværter, som ere delvis anskaffede og opførte i Henhold til Bevillinger paa de senere Aars saakaldte provisoriske Budgetter, og det er en Selvfølge, at naar en Gang noget er anskaffet og bragt til Veje, maa man ogsaa sørge for, at det vedbliver at være i en saadan Stand, at det virkelig kan komme til at gøre Nytte efter sin Bestemmelse. Ligeledes paa det ekstraordinære Budget, paa § 26, er der nægtet en Del større Bevillinger til Fortsættelse af den militære Udvikling, som er paabegyndt i de senere Aar. Man har saaledes nægtet

en Bevilling af 3 Millioner til Fortsættelse af Middellgrundsfortet, som nu har været under Arbejde i henved et Aar og allerede er bragt forholdsvis ret vidt. Ligeledes er der nægtet Bevillinger til Anskaffelse af Materiel, Kanoner, Skjts, Ammunition, og hvad dertil hører, samt ogsaa en mindre Bevilling til yderligere Udvikling af Befæstningen til Lands. Ved alle disse Poster, med Hensyn til hvilke jeg ikke skal gaa i Details, forbeholder jeg mig paa Forslagets videre Gang at stille Ændringsforslag til 2den Behandling, som jeg vil anbefale det høje Ting at gaa ind paa.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (S. Scavenius): Jeg skal kun ganske kort bemærke, at de Ændringsforslag, som jeg kan finde mig foranlediget til at stille her i dette høje Ting, ere det høje Ting bekendte fra gammel Tid af. De ville angaa dels en Forhøjelse af Summeren til Understøttelse af utilstrækkelig lønneede Præsteembeder, dels en Understøttelse til Staby Folkehøjskole, dels en Forhøjelse af Bidraget til Fødselsstiftelsen, en Bevilling til den dramatiske Elevskole paa det kgl. Teater — ja, jeg erindrer ikke, at der er andre. Der kunde naturligvis være mange Nedsættelser, som ere foretagne i det andet Ting, som man gerne vilde have forandrede, men det kan der jo efter Omstændighederne ikke ret vel være Tale om.

Steffensen: Aar efter Aar har der fra dette Tings Side lydt Klager over den knappe Tid, som det andet Ting levrer os til Behandlingen af Finansloven. Jeg ser ikke rettere, end at der er al Grund til ogsaa i Aar at gentage disse Klager og med forøget Styrke. Det er nemlig i Aar i ganske særdeles Grad blevet klart, at Grunden til, at vi faa Finansloven herop saa sent, ligger udelukkende deri, at man gæde i det andet Ting ikke tager det tilbørlige Hensyn til det rimelige Krav, som dette Ting har paa at faa en passende Tid til Finanslovens Behandling. Man har dernede behandlet Finansloven med en Langsomhed, som der ikke i Realiteten har været nogen Grund til. I Fjor naaede vi først at faa Finansloven herop en Dags Tid eller to, forinden Rigsdagen sluttedes, saa vidt jeg hukker den 29de Martz. Da der saa klagedes over, at den kom saa sent, at vi ikke en Gang kunde faa den til Behandling, blev det til Undskyldning for det andet Ting fremhævet, at Forholdene havde været ganske ekstraordinære. Straks efter